

Lagutskottets betänkande

1984/85: 44

om vissa ekonomisk-politiska åtgärder, m. m. (prop. 1984/85: 217 delvis)

Sammanfattning

I betänkandet behandlas två i proposition 1984/85: 217 framlagda lagförslag. Syftet med förslagen är att den lånefinansierade privata konsumtionen skall begränsas. Övriga förslag till ekonomisk-politiska åtgärder som läggs fram i propositionen har hänvisats till finans- och skatteutskottet. Vidare behandlas fyra partimotioner (m, c, fp resp. vpk) i de delar som berör lagförslagen och två andra motioner (s resp. m) vilka alla väckts med anledning av propositionen.

I ärendet har inkommit en gemensam skrivelse från Finansbolagens förening, Svenska bankföreningen, Sveriges grossistförbund, Sveriges industriförbund, SHIO-Familjeföretagen, Stockholms handelskammare och Sveriges köpmannaförbund.

Utskottet tillstyrker att lagförslagen antas av riksdagen med den ändring som förordats i s-motionen. Utskottet avstyrker vpk-yrkandet i den mån det inte tillgodoses genom vad utskottet hemställer. Övriga motionsyrkanden, som alla går ut på att lagförslagen skall avslås, avstyrks av utskottet.

Propositionen

I proposition 1984/85: 217 föreslår regeringen (finansdepartementet) såvitt nu är i fråga att riksdagen antar i propositionen framlagda förslag till

1. lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp.

2. lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977: 981).

Lagförslagen har intagits i *bilaga* till betänkandet.

Motionsyrkanden

Motion 1984/85: 3237 av Nic Grönvall (m) vari yrkas att riksdagen avslår propositionen med förslag till lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp.

Motion 1984/85: 3238 av Bengt Westerberg m. fl. (fp) vari såvitt nu är i fråga yrkas (yrkande 2 delvis) att riksdagen avslår propositionens lagförslag 1 och 2.

Motion 1984/85: 3239 av Ulf Adelson m. fl. (m) vari såvitt nu är i fråga yrkas (yrkande 4 delvis) att riksdagen avslår propositionens lagförslag 1 och 2.

Motion 1984/85:3240 av Lennart Pettersson (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att lagen med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsföreskrifter vid kreditköp utformas i enlighet med vad som anförts i motionen.

Motion 1984/85:3241 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari såvitt nu är i fråga yrkas (yrkande 3 delvis) att riksdagen godkänner regeringens förslag till lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp.

Motion 1984/85:3242 av Karin Söder m. fl. (c) vari såvitt nu är i fråga yrkas (yrkande 2 delvis) att riksdagen beslutar avslå proposition 1984/85: 217 i aktuella delar.

Utskottet

I Sverige förekommer en betydande försäljning av konsumtionsvaror på kredit. Kreditgivningen för konsumtionsändamål är således av stor samhällsekonomisk betydelse. Också för konsumenterna spelar denna kreditgivning en viktig roll. Kreditköp kan ske i olika former. En sådan form som funnits länge är avbetalningsköpet. Andra kreditköpsformer är kontokortskrediter och s. k. låneköp.

Regler om krediter till konsumenter finns i konsumentkreditlagen (1977: 981). Lagen gäller kredit (betalningsanstånd eller lån) som är avsedd huvudsakligen för enskilt bruk och som lämnas eller erbjuds konsument av näringsidkare i dennes yrkesmässiga näringsverksamhet. Lagen är också tillämplig på kredit som lämnas av någon annan än en näringsidkare om krediten förmedlas av näringsidkaren som ombud för kreditgivaren.

Bestämmelserna i lagen är av både näringsrättslig och civilrättslig natur och omfattar såväl krediter som lämnas utan direkt samband med köp av varor, dvs. fristående krediter, som kreditköp. Med kreditköp förstås enligt lagen köp av vara då säljaren lämnar köparen anstånd med någon del av betalningen. Kreditköp föreligger också då betalningen helt eller delvis erläggs med belopp som köparen får låna av säljaren eller av annan kreditgivare på grund av en överenskommelse mellan kreditgivaren och säljaren. Som kreditköp räknas vidare vissa avtal om uthyrning m. m. Vid kreditköp skall enligt 8 § konsumentkreditlagen i princip minst 20% av varans kontantpris betalas kontant (kontantinsats). Av 9 § följer att en näringsidkare som underlåter att ta ut kontantinsats kan meddelas ett vitesförbud av marknadsdomstolen att fortsätta härmed. Enligt 30 § gäller dock reglerna om kontantinsats och ingripande av marknadsdomstolen inte sådana kreditköp för vilka regeringen meddelat föreskrifter med stöd av lagen (1975: 90) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar eller av lagen (1980: 523) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kontoköp.

Som nämnts omfattar konsumentkreditlagen endast kredit som näringsidkare lämnar konsument. Vissa andra kreditköp regleras i lagen (1978: 599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl. Lagen omfattar inte bara sådana avbetalningsköp som sker mellan näringsidkare utan också andra avbetalningsköp som faller utanför konsumentkreditlagens tillämpningsområde, t. ex. köp mellan privatpersoner. Med avbetalningsköp avses i lagen köp där betalningen skall erläggas i särskilda poster och där säljaren enligt avtalet har rätt att återta varan om köparen inte fullgör sina förpliktelser. Någon motsvarighet till reglerna om kontantinsats i konsumentkreditlagen finns inte i lagen om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl.

Enligt de båda nämnda bemyndigandelagarna får regeringen meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar, resp. betalningsvillkor som säljare eller kreditgivare skall tillämpa vid kontoköp på kredit av varor, tjänster och andra nyttigheter. Bemyndigandet att meddela föreskrifter för bilhandeln som motiverats av kreditpolitiska skäl har tidigare utnyttjats av regeringen, och fram till början av år 1983 fanns särskilda föreskrifter om kontantinsats och kredittid vid bilförsäljning. En ny förordning på området har nyligen utfärdats (SFS 1985: 253) och trätt i kraft den 15 maj 1985. Vid införandet av den andra bemyndigandelagen (prop. 1979/80:159, FiU 1979/80: 39) uttalades att det av konsumentpolitiska och kreditpolitiska skäl var befogat att regeringen fick möjlighet att snabbt ingripa med åtgärder beträffande kontoköp. Med stöd av bemyndigandet har regeringen utfärdat förordningen (1984: 720) om vissa betalningsvillkor vid kontoköp som innehåller vissa föreskrifter om hur stor del av kontoskulden som skall betalas per månad. 1984 års förordning har nyligen ersatts av en ny förordning (SFS 1985: 252) som trätt i kraft den 16 maj 1985. Enligt den sistnämnda förordningen skall vid kontoköp minst 30 % av skulden betalas som en första amortering, och återstoden skall amorteras med 10 % per månad.

Enligt propositionen är det mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen under de första månaderna år 1985 nödvändigt att vidta ekonomisk-politiska åtgärder, bl. a. begränsa sådan konsumtionsökning som bygger på ökat utnyttjande av krediter. Regeringen föreslår därför att riksdagen bl. a. skall godkänna den inriktning av den ekonomiska politiken som förordas i propositionen. I syfte att regeringen skall få möjlighet att snabbt vidta åtgärder beträffande också andra kreditköp än kontoköp för att minska den lånefinansierade privata konsumtionen föreslås vidare att 1980 års bemyndigandelag ersätts av en ny lag som ger regeringen rätt att meddela föreskrifter om de betalningsvillkor som säljare eller kreditgivare skall tillämpa vid kreditköp av varor, tjänster eller andra nyttigheter. En följdändring av 30 § konsumentkreditlagen föreslås också.

Av den del av propositionen som hänvisats till finansutskottet framgår att regeringen har för avsikt att föreskriva att kontantinsatsen skall vara

minst 30% och amorteringstiden högst 12 månader. Åtgärderna avses gälla t. o. m. utgången av mars 1986.

I motionerna 3238 (fp), 3239 (m) och 3242 (c) yrkas (yrkandena 2 delvis, 4 delvis resp. 2 delvis) avslag på de båda nu aktuella lagförslagen. Skälen för yrkandena är att motionärerna inte godtar regeringens ekonomiska politik. I motion 3239 framhålls också att den föreslagna bemyndigandelagen är olämplig eftersom regeringen får beslutanderätten på ett nytt område och riksdagen undandras möjligheten att granska villkorsändringar. Vidare påpekas att skärpta kreditregler kommer att få långtgående konsekvenser för företag som säljer varaktiga konsumtionsvaror.

I motion 3241 (vpk) yrkas (yrkande 3) att riksdagen skall godkänna den föreslagna bemyndigandelagen men uttala att vid krediter på högst 20000 kr. förmånligare avbetalningsvillkor bör medges än de i propositionen redovisade.

Sistnämnda del av yrkandet, som hänvisats till finansutskottet, motiveras med att regeringens förslag annars kommer att drabba de kapitalsvaga grupperna i samhället.

Motionären i motion 3237 kritiserar lagförslagen därför att begreppet kreditköp inte närmare definierats i propositionen. Enligt motionären innebär förslaget ett långtgående ingrepp i den normala handelns villkor som inte kan motiveras av finanspolitiska skäl. Motionären yrkar att propositionen i aktuell del skall avslås.

I motion 3240 påpekas att den föreslagna bemyndigandelagen fått en mera generell utformning än vad som egentligen är motiverat med hänsyn till regeringens intentioner. Motionären framhåller att bemyndigandet exempelvis ger regeringen rätt att utfärda föreskrifter också beträffande näringsidkares avbetalningsköp, något som inte diskuterats i propositionen och som skulle kunna drabba småföretagen hårt. Enligt motionären bör av konstitutionella skäl ett bemyndigande inte göras mera vidsträckt än som är erforderligt. Motionären yrkar att den föreslagna lagen ändras så att det klart framgår att den avser konsumenters kreditköp.

Lagutskottet vill till en början framhålla att det inte ankommer på lagutskottet att bedöma den ekonomiska utvecklingen och vilka åtgärder som är erforderliga från samhällsekonomisk synpunkt. I den mån det är nödvändigt att en sådan konsumtionsökning som bygger på ett ökat utnyttjande av krediter begränsas anser emellertid utskottet det motiverat att regeringen har möjlighet att snabbt ingripa med en skärpning av reglerna. När det gäller kontoköp och försäljning av bilar på kredit har regeringen redan nu, som framgår av det ovan anförda, bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkoren. Utskottet anser det befogat att samma möjligheter står regeringen till buds också när det gäller andra kreditköp. Något hinder på grund av regeringsformens bestämmelser mot att riksdagen ger regeringen det begärda bemyndigandet finns enligt utskottets uppfattning lika litet nu som då riksdagen år 1980 prövade frågan om ett

bemyndigande beträffande kontoköpen. Utskottet avstyrker med det anförda bifall till motionerna 3238, 3239 och 3242 i aktuella delar.

Vad härefter angår den kritik mot den föreslagna lagstiftningen som förs fram i motionerna 3237 och 3240 kan utskottet dela motionärernas uppfattning att bemyndigandet är vittgående. I princip avser det sålunda alla former av kreditköp när det gäller varor, tjänster och andra nyttigheter. Bemyndigandet ger också såsom det utformats möjligheter till ingripanden mot inte bara konsumenters kreditköp utan också mot köp mellan näringsidkare och mellan enskilda personer. Såvitt framgår av propositionen är syftet med förslaget dock endast att regeringen skall få möjlighet att reglera den lånefinansierade privata konsumtionen. Utskottet anser därför i likhet med motionären i motion 3240 att bemyndigandet bör inskränkas till att gälla föreskrifter om sådana betalningsvillkor som säljare eller kreditgivare skall tillämpa gentemot konsument. Lagtexten bör ändras i enlighet härmed.

Med anledning av vad som anförs i motion 3237 vill utskottet vidare framhålla att begreppet kreditköp inte är något allmänt vedertaget begrepp. I propositionen har inte närmare angetts vilken innebörd begreppet skall ha. I avsaknad av en definition av kreditköp kan enligt utskottets mening en viss osäkerhet komma att råda om hur långt bemyndigandet sträcker sig. Utskottet anser det därför påkallat att innebörden av begreppet närmare definieras. För utskottet framstår det som naturligt att man därvid knyter an till konsumentkreditlagens regler. Med kreditköp i den nu föreslagna lagen bör således förstås köp av vara, tjänst eller nyttighet vid vilket säljaren lämnar köparen anstånd med någon del av betalningen eller vid vilket någon del av betalningen erläggs med belopp som köparen får låna av säljaren eller av annan kreditgivare på grund av överenskommelse mellan kreditgivaren och säljaren. Till kreditköp bör vidare hänföras fall då avtalet betecknas som uthyrning eller betalningen som vederlag för varans nyttjande under förutsättning att den till vilken varan utlämnas avses bli ägare av varan.

Utskottet vill tillägga att det i och för sig hade varit önskvärt om i lagen kunnat preciseras vilka former av kreditköp som skall omfattas. Frågan om vilka kreditköpsformer som kan behöva regleras kräver emellertid noggranna överväganden med ett mera omfattande faktaunderlag än riksdagen har tillgång till i ärendet. Någon ytterligare inskränkning av bemyndigandet anser sig utskottet därför inte böra förordas. Utskottet förutsätter dock att regeringen då föreskrifterna skall utfärdas noga överväger vilka kreditköpsformer som behöver regleras och i författningstexten försöker precisera dem. Utskottet vill vidare understryka vikten av att regeringen därvid tar hänsyn till de särskilda problem som till följd av en kreditåstramning kan drabba vissa branscher av näringslivet och mindre kapitalstarka konsumenter.

Även med de av utskottet ovan förordade preciseringarna av bemyndi-

gandet kommer den nya lagen att ge regeringen en tämligen långtgående fullmakt att av kreditpolitiska skäl ingripa mot kreditköp och därmed i viss mån sätta konsumentkreditlagen ur spel. I propositionen anges som tidigare nämnts att regeringens åtgärder avses gälla t. o. m. utgången av mars 1986. Lagstiftning som i likhet med den nu aktuella ger regeringen fullmakt att vidta kreditpolitiska åtgärder av extraordinär natur har tidigare getts en begränsad giltighetstid. Mot denna bakgrund och med hänsyn till att skärpta betalningsvillkor kommer att medföra nackdelar för konsumenter och näringsidkare har utskottet övervägt om den nu föreslagna bemyndigandelagen också bör tidsbegränsas. Utskottet har emellertid stannat för att så inte bör ske. Utskottet har därvid beaktat bl. a. att de två nuvarande bemyndigandelagarna beträffande bilförsäljningen och kontoköpen inte är tidsbegränsade. Enligt utskottets mening är det emellertid angeläget att bemyndigandet inte kvarstår längre än som är nödvändigt. Utskottet förutsätter därför att – om den ekonomiska utvecklingen visar att det efter den 1 juli 1986 inte längre finns något behov av skärpta regler för konsumentkrediterna – regeringen för riksdagen framlägger förslag om att lagen upphävs. Skulle det vid denna tidpunkt endast beträffande någon eller några kreditköpsformer behövas ett bemyndigande bör regeringen i stället framlägga förslag om en ny och mindre långtgående lagstiftning. Om det däremot enligt regeringens bedömning även efter den 1 juli 1986 finns ett behov av den nu aktuella lagen bör regeringen i skrivelse till riksdagen redovisa skälen för sin bedömning.

Utöver vad utskottet ovan anfört föranleder propositionen och motionerna i aktuella delar inte några uttalanden från utskottets sida. Utskottet tillstyrker att den föreslagna lagstiftningen genomförs med den av utskottet ovan förordade ändringen. Ställningstagandet innebär att utskottet tillstyrker bifall till motion 3240 och avstyrker bifall till motion 3237. Någon riksdagens vidare åtgärd med anledning av motion 3241 yrkande 3 delvis är inte erforderlig.

Utskottet hemställer

att riksdagen med bifall till motion 1984/85: 3240 och med avslag på motionerna 1984/85: 3237, 1984/85: 3238 yrkande 2 delvis, 1984/85: 3239 yrkande 4 delvis och 1984/85: 3242 yrkande 2 delvis samt motion 1984/85: 3241 yrkande 3 delvis i den mån yrkandet inte tillgodoses genom vad utskottet hemställer antar de i proposition 1984/85: 217 framlagda förslagen till

dels lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977:981),

dels lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp med den ändringen att lagtexten får följande som *Utskottets förslag* betecknade lydelse.

Regeringens förslag

Regeringen får meddela föreskrifter om de betalningsvillkor som säljare eller kreditgivare skall tillämpa vid kreditköp av varor, tjänster eller andra nyttigheter.

Utskottets förslag

Regeringen får meddela föreskrifter om de betalningsvillkor som säljare eller kreditgivare skall tillämpa *gentemot konsument* vid kreditköp av varor, tjänster eller andra nyttigheter.

Stockholm den 4 juni 1985

På lagutskottets vägnar

PER-OLOF STRINDBERG

Närvarande: Per-Olof Strindberg (m), Lennart Andersson (s), Stig Olsson (s), Martin Olsson (c), Elvy Nilsson (s), Mona Saint Cyr (m), Ingemar Konradsson (s), Allan Ekström (m), Marianne Karlsson (c), Owe Andréasson (s), Nic Grönvall (m), Sigvard Persson (c), Per Israelsson (vpk), Inga-Britt Johansson (s) och Berit Löfstedt (s)*.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservation

Per-Olof Strindberg (m), Martin Olsson (c), Mona Saint Cyr (m), Allan Ekström (m), Marianne Karlsson (c), Nic Grönvall (m) och Sigvard Persson (c) anser

dels att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 4 med "Lagutskottet vill" och slutar på s. 6 med "inte erforderlig" bort ha följande lydelse:

Regeringens proposition innehåller bl. a. den ändringen av nu gällande bemyndigande att begreppet "kontoköp" utbyts mot "kreditköp". Genom den sålunda föreslagna förändringen vidgas regeringens möjligheter till ingripande i kreditgivningen, vilket får konsekvenser för den fria prisbildningen på ett sätt som inte kan godtas. Det blir nämligen formellt möjligt för regeringen att helt förbjuda köp som inte sker mot kontant betalning, vilket kan påverka de enskilda människornas normala levnadsvillkor på ett genomgripande sätt.

Härtill kommer att det är tveksamt om det kan anses förenligt med grunderna för riksdagens normgivningskompetens enligt 8 kap. 2 § regeeringsformen att riksdagen ger regeringen en så långtgående fullmakt, en fråga som emellertid inte berörs i propositionen och som ej heller varit föremål för lagrådsgranskning.

På grund av det anförda anser utskottet att såsom yrkats i motionerna 3237, 3238, 3239 och 3242 propositionen i aktuell del bör avslås. Ställnings-

tagandet innebär att utskottet avstyrker bifall till motion 3241 i förevarande del och motion 3240.

dels att utskottet bort hemställa

att riksdagen med bifall till motionerna 1984/85: 3237, 1984/85: 3238 yrkande 2 delvis, 1984/85: 3239 yrkande 4 delvis och 1984/85: 3242 yrkande 2 delvis samt med avslag på motionerna 1984/85: 3240 och 1984/85: 3241 yrkande 3 delvis avslår proposition 1984/85: 217 såvitt avser förslagen till lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp och lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977: 981).

Särskilda yttranden

1. Per-Olof Strindberg (m), Martin Olsson (c), Mona Saint Cyr (m), Allan Ekström (m), Marianne Karlsson (c), Nic Grönvall (m) och Sigvard Persson (c) anför:

De förslag till lagstiftning som framläggs i propositionen innebär ett mycket långtgående bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter vid kreditköp och är till tiden obegränsat. Enligt vår mening är det emellertid tveksamt, om det kan anses förenligt med regeringsformen (8 kap. 2 §) att riksdagen ger regeringen en så långtgående fullmakt. Riksdagen är i sådant fall förhindrad att avhända sig den normgivningskompetens som avses med propositionen såvitt här är i fråga.

Vi anser därför att konstitutionsutskottet borde beretts tillfälle att yttra sig i frågan innan riksdagen tar ställning.

Vårt yrkande härom har dock avvisats av utskottets majoritet.

2. Per Israelsson (vpk) anför:

Av regeringens proposition 1984/85: 217 om vissa ekonomisk-politiska åtgärder, m. m. har lagförslag 1 med förslag till lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp och lagförslag 2 med förslag till lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977: 981) hänvisats till lagutskottet.

Vid lagutskottets sammanträde den 30 maj 1985 tog utskottet ställning till de här ifrågavarande lagförslagen. Vid genomgång av de motioner som avgivits med anledning av proposition 1984/85: 217 visade det sig att de tre borgerliga partierna yrkade avslag på lagförslagen i sina partimotioner. En enskild socialdemokratisk motionär ville ha fastlagt i lagtexten att bemyndigandet endast avsåg kreditköp till konsumenter. Efter överläggning i utskottet beslutade utskottet med 8 röster mot 7 att godta propositionens lagförslag 1 och 2 med den modifikation att yrkandet i den enskilda s-motionen tillgodosågs och att det i den kommande utskottsskrivningen skulle uttalas att bemyndigandet till regeringen genom lagförslaget skulle

kunna omprövas efter viss tid. Vid den här nämnda omröstningen i utskottet röstade jag ja och avgjorde därmed frågan till propositionens fördel.

Dessförinnan hade jag i utskottet förklarat att mitt stöd för lagförslagen i propositionen var villkorat och beroende av att yrkande 3 i vpk:s partimotion 1984/85: 3241 blir tillgodosett vid den realbehandling som skall ske i finansutskottet. Yrkandet innebär att propositionens lagförslag godtas men att krediter upp till 20000 kr. undantas och att för dessa en kontantinsats av 20% och en amorteringstid om 24 månader skall gälla. Mitt eget och de övriga vpk-ledamöternas ställningstagande vid avgörandet i riksdagens kammare blir således beroende av hur förslagen ser ut sedan den av vpk väckta realfrågan behandlats i finansutskottet.

Lagförslagen 1 och 2 i proposition 1984/85: 217

1 Förslag till

Lag med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kreditköp

Härigenom föreskrivs följande.

Regeringen får meddela föreskrifter om de betalningsvillkor som säljare eller kreditgivare skall tillämpa vid kreditköp av varor, tjänster eller andra nyttigheter.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling.

Genom lagen upphävs lagen (1980: 523) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kontoköp.

2 Förslag till

Lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977: 981)

Härigenom föreskrivs att 30 § konsumentkreditlagen (1977: 981) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i 8 och 9 §§ gäller ej kreditköp för vilka föreskrifter om kontantinsats har meddelats med stöd av lagen (1975: 90) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar. Bestämmelserna gäller inte heller kreditköp för vilka föreskrifter har meddelats med stöd av lagen (1980: 523) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid *kontoköp*.

Föreslagen lydelse

30 §¹

Bestämmelserna i 8 och 9 §§ gäller ej kreditköp för vilka föreskrifter om kontantinsats har meddelats med stöd av lagen (1975: 90) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar. Bestämmelserna gäller inte heller kreditköp för vilka föreskrifter har meddelats med stöd av lagen (1985: 000) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid *kreditköp*.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse 1980: 524.